

การประชุมวิชาการระดับชาติ
ราชภัฏกรุงเก่า ครั้งที่ 6
2023 6th EEAAT & ARU CON.

โดยสมาคมวิชาการทางวิศวกรรมไฟฟ้า (ประเทศไทย)
ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
และภาคีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาไทย

PROCEEDINGS | ภาคโปสเตอร์

21 - 22 ธันวาคม 2566
ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ผลการนำเสนอผลงานวิจัยดีเด่น
ภาคโปสเตอร์ (Best Poster Presentation Award)

ชื่อผลงาน	ผู้นำเสนอ	สังกัด
1. กลุ่มการศึกษา		
P03406 การพัฒนาและประเมินคุณภาพต้นแบบเกมคอมพิวเตอร์ 2 มิติ เรื่อง Knight Thunder	กัมปนาท คูศิริรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		
P03427 ทักษะชีวิตของประชาชนต่อการประเมินโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา	บุณิกา จันทร์เกตุ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. กลุ่มวิทยาการจัดการและบริหารธุรกิจ		
P03300 การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของการปลูกผักไฮโดรโปนิกส์ให้กับผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	ภคพล สุนทรโรจน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
4. กลุ่มวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		
P03844 ประสิทธิภาพการย่อยสลายไมโครพลาสติกของแบคทีเรียที่แยกจากตะกอนดินน้ำจืด ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	ประดินันท์ เอี่ยมสะอาด	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง

อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

People's Attitude Towards the Half-Half Co-payment Scheme at Khao Rup Chang Municipality, Mueang Songkhla District, Songkhla Province

อินทิรา ขำวิเศษ¹ ไศรยา โสตเมฆ² กัลยรัตน์ หมั่นกล้า³ สุหาทิพย์ มณีพรหม⁴ ทัดพงศ์ มากมูล⁵
อาทิตยา เรืองหนู⁶ พัทธนันท์ บุรีรัตน์⁷ เสาวลักษณ์ แซ่หลี่⁸ พงศ์พัทธ์ สาหล้า⁹ ญัฐพงศ์ ศิริมาส¹⁰
และบุณิกา จันทร์เกตุ^{11*}

^{1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11*} สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

¹Email: 6141101030@parichat.skru.ac.th; ²Email: 6141101032@parichat.skru.ac.th; ³Email: 6141101036@parichat.skru.ac.th

⁴Email: 6141101039@parichat.skru.ac.th; ⁵Email: 6141101043@parichat.skru.ac.th; ⁶Email: 6141101054@parichat.skru.ac.th

⁷Email: 6141101068@parichat.skru.ac.th; ⁸Email: 6341101025@parichat.skru.ac.th; ⁹Email: 6341101038@parichat.skru.ac.th

¹⁰Email: 6341101037@parichat.skru.ac.th; ^{11*}Corresponding Author: Email: Bunika.ch@skru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 385 คน และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยใช้แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.96 และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (T-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) การเปรียบเทียบรายคู่ หากพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติใช้สถิติเชฟเฟ (Scheffe) และหากพบว่ามีความสำคัญทางสถิติใช้เทมแฮน (Tamhane)

ผลการศึกษา พบว่า ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวม พบว่า ทัศนคติของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.80) เมื่อทำการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ที่มีเพศ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่ต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ทัศนคติ, โครงการคนละครึ่ง, จังหวัดสงขลา

Abstract

The objectives of this research were 1) to study levels of people's attitudes towards The Half-Half co-payment scheme at Khao Rup Chang municipality, Mueang Songkla District, Songkhla Province and 2) to compare levels of people's attitudes towards The Half-Half co-payment scheme at Khao Rup Chang municipality, Mueang Songkla District, Songkhla Province, classified by personnel factors. The sample used in the study was 385 people from Khao Rup Chang municipality, Mueang Songkla District, Songkhla Province by accidental sampling. The questionnaire was a rating scale of 5 levels which has an index of congruence value in the range of 0.80-1.00 and a reliability of .96. The statistical analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test, and F-test. If there are no significant differences, Scheffe's statistics will be used. In other words, Tamhane statistics will be used if there is a significant difference.

The results of this study indicated the levels of people's attitudes toward The Half-Half co-payment scheme in Khao Rup Chang municipality, Mueang Songkla District, Songkhla Province. Overall, it was found that people's attitudes were at a moderate level ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.80). When testing the hypothesis, it was found that people living in Khao Rup Chang municipality areas with different genders and average monthly income have different attitudes toward The Half-Half co-payment scheme at 0.05 significant difference. In contrast, there was no significant difference in terms of age, education, and occupations compared with attitudes towards The Half-Half co-payment scheme of people living in the municipality areas.

Keywords: Attitude, The Half-Half co-payment scheme, Songkhla Province

บทนำ

ท่ามกลางสถานการณ์ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ได้ลุกลามไปทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ทั้งด้านสุขภาพ สังคม และเศรษฐกิจโดยรวมของทุกประเทศ ซึ่งวิกฤตข้างต้นนี้ส่งผลให้ภาครัฐในหลาย ๆ ประเทศได้ประกาศใช้มาตรการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นมาตรการในการปิดประเทศ หรือมาตรการล็อกดาวน์ภายในประเทศ โดยดำเนินการเพื่อยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อดังกล่าว ซึ่งรวมไปถึงประเทศไทยก็ยังเผชิญกับปัญหาโรคติดเชื้อดังกล่าวเช่นเดียวกัน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2564) [1] ซึ่งได้มีการใช้มาตรการต่าง ๆ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกันกับต่างประเทศ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะยับยั้งการแพร่ระบาดของโรค และลดอัตราการติดเชื้อภายในประเทศ แต่ในขณะเดียวกันนั้นมาตรการดังกล่าวก็กลับส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งก็เป็นเพราะไม่ว่าจะเป็นมาตรการในการปิดประเทศ หรือมาตรการล็อกดาวน์ภายในประเทศส่งผลทำให้เศรษฐกิจหยุดชะงัก ทั้งกำลังการผลิตหรือกำลังการซื้ออยู่ในสภาวะถดถอย (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2564) [2] จากสถานการณ์ดังกล่าวจึงทำให้ทางรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นถึงผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจภายในประเทศที่เป็นผลพวงมาจากการดำเนินมาตรการข้างต้น ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ดำเนินการออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้ยืมเงินมาใช้ในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งหนึ่งในมาตรการเหล่านั้นคือ มาตรการในการกระตุ้นเศรษฐกิจที่อยู่ภายใต้ชื่อโครงการคนละครึ่ง โดยทางรัฐบาลมีความคาดหวังที่จะให้เศรษฐกิจของประเทศไทยสามารถดำเนินต่อไปได้ ไม่เว้นแม้กระทั่งเศรษฐกิจในระดับฐานราก แม้จะต้องเผชิญกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ก็ตาม (รัฐบาลไทย, 2564) [3] ซึ่งโครงการคนละครึ่งนั้นเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมลงทะเบียนเพื่อรับสิทธิใช้จ่ายเงินตามเงื่อนไขรัฐช่วยจ่าย 50% ผู้ได้รับสิทธิจ่ายเอง 50% จำกัดสิทธิไม่เกิน 150 บาทต่อวัน ในจำนวนวงเงินตามที่ทางโครงการกำหนด โดยโครงการได้ดำเนินการมาแล้วทั้งสิ้น 3 ระยะ (3 เฟส) และได้รับผลตอบรับเป็นไปในทิศทางที่ดี (คนละครึ่ง, 2564) [4] สอดคล้องกับประชาชนและร้านค้าในจังหวัดสงขลาได้มีการตอบรับเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเป็นจำนวนมาก เนื่องจากประชาชนผู้ได้รับสิทธิมีมองว่าเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต ขณะเดียวกันฝ่ายแม่ค้าเองก็เห็นว่าโครงการคน

ละครั้งนั้นสามารถช่วยเพิ่มยอดขาย และเพิ่มลูกค้าให้แก่ร้านค้าได้ ในช่วงสภาวะโรคระบาดติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) (จังหวัดสงขลา, 2564) [5] โดยจังหวัดสงขลาที่มีสถิติการใช้จ่ายสะสมในอันดับที่ 2 ของประเทศ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความสนใจที่มีต่อโครงการ (คนละครึ่ง, 2564) [4] ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร์ และประชากรแฝงรวมแล้วเป็นจำนวนมาก โดยประชากรแฝงส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักศึกษา เนื่องจากในพื้นที่ของเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยถึง 2 แห่ง และในพื้นที่ของเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ก็ยังเป็นที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจของประชาชนทั่วไป จากเหตุผลข้างต้นจึงทำให้การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ หรือผู้ประกอบการรายย่อยก็ล้วนเป็นไปในทิศทางที่ดี ก่อให้เกิดความมั่งคั่งทางการเงิน อีกทั้งสภาพเศรษฐกิจภายในพื้นที่เทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ก็เป็นไปอย่างคล่องตัว (เทศบาลเมืองเขารูปช้าง, 2562) [6] รวมไปถึงเมื่อมีโครงการคนละครึ่งเข้ามาสนับสนุนกำลังการซื้อ และช่วยลดรายจ่ายของผู้บริโภค จึงทำให้การใช้จ่ายใช้สอยของประชาชนเป็นไปอย่างคึกคักมากยิ่งขึ้น โดยมีเหล่าร้านค้ารายย่อยต่างพากันเข้าร่วมกับโครงการคนละครึ่งเป็นจำนวนถึง 1,186 ร้าน ซึ่งมองว่าเป็นการเพิ่มรายได้ และเพิ่มลูกค้าแก่ร้านค้าของตน (คนละครึ่ง, 2564) [4]

ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะออกมาตรการภายใต้ชื่อโครงการคนละครึ่งที่มุ่งหวังว่าจะสามารถบรรเทาและแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจภายในประเทศให้ได้นั้น แต่ยังคงพบว่า โครงการคนละครึ่งเองก็ยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งโครงการก็ยังมีช่องว่างในหลาย ๆ ด้าน ดังผลการรายงานของสยามรัฐ ออนไลน์ (2564) [7] ที่รายงานว่าโครงการคนละครึ่งถือเป็นโครงการที่เข้ามาช่วยบรรเทาปัญหาในระยะสั้น แต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบหนักและยั่งยืนได้ ซึ่งสอดคล้องกับปานวาด พิษเคียน (2564) [8] ที่กล่าวว่าโครงการคนละครึ่งนั้นมีจุดอ่อนในเรื่องของเทคโนโลยีที่ประชาชนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเข้าถึงได้ แต่ในความเป็นจริงเห็นได้ว่ายังมีประชาชนอีกหลายกลุ่มที่ยังไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ไม่มีสมาร์โฟน อีกทั้งโครงการดังกล่าวก็ยังมีจำกัดจำนวนการใช้สิทธิ์ของประชาชน เช่นเดียวกับสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง (2564) [9] ที่เห็นว่าโครงการคนละครึ่งนั้นมีเงื่อนไขและวิธีการดำเนินการที่ยากต่อการรับรู้ และเข้าใจของประชาชนทั่วไป อีกทั้งเงื่อนไขของโครงการก็ยังคงก่อให้เกิดช่องว่างกับประชาชนในหลาย ๆ คน เช่น ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ หรือผู้ที่ไม่มียศพลเมืองไทย เป็นต้น เช่นเดียวกับกรม จาติภวณิช (2563) [10] ที่กล่าวว่า โครงการคนละครึ่งนั้นมีความจำเป็นจะต้องอาศัยเทคโนโลยีในการดำเนินการ ในขณะที่เดียวกันก็พบว่ายังมีประชาชนอีกหลายกลุ่มที่ยังไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ ประชาชนหลายคนเข้าไม่ถึงสิทธิ์ เพราะลงทะเบียนไม่ทัน และคนยากจนจริง ๆ หลายคนไม่มีสมาร์โฟน จึงถูกตัดสิทธิ์โดยปริยาย ส่วนร้านค้าหลายร้านไม่ได้เข้าโครงการนี้ เพราะมองว่าร้านค้าต้องมีการหมุนเวียนเงินทุกวันรอการโอนเงินเข้าบัญชีข้ามวันไม่ได้ อีกทั้งในฝั่งของร้านค้าก็เกิดปัญหาจากการเรียกเก็บภาษีย้อนหลังกับเหล่าร้านค้าที่ได้เข้าร่วมกับทางโครงการคนละครึ่ง โดยจำนวนเงินที่ได้มีการเรียกเก็บนั้นเป็นจำนวนเงินที่สูงซึ่งทำให้ร้านค้าบางร้านเริ่มทยอยพากันยกเลิกการเข้าร่วมโครงการ และต้องดำเนินการชำระภาษีดังกล่าว ดังการรายงานข่าวของสยามรัฐ ออนไลน์ (2564) [7] จากปัญหาข้างต้นจึงทำให้ประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการทั้งในฝั่งของผู้ได้รับสิทธิ์ หรือฝั่งของร้านค้าต่างเกิดทัศนคติไปหลากหลายรูปแบบ ซึ่งการก่อให้เกิดทัศนคติของประชาชนที่มีต่อโครงการคนละครึ่งนั้นมีหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุน ปัจจัยการมีส่วนร่วม ปัจจัยการรับรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพตลอดรวมถึงรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ดังการศึกษาของ วรุฬหัททิพย์ สุทธิประเสริฐ และอึ้งรังศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์ (2563) [11] ที่พบว่าปัจจัยด้านระดับการศึกษาของประชาชนต่อการดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา พ.ศ. 2562 : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี มีผลต่อทัศนคติเนื่องจากผู้มีการศึกษามากกว่า เป็นผู้ที่ต้องการให้รัฐบาลช่วยในการแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือมากกว่าผู้มีการศึกษาสูง อีกทั้งยังได้มีการอธิบายถึงปัจจัยด้านอาชีพของประชาชนต่อการดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา พ.ศ. 2562 : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี มีผลต่อทัศนคติโดยพื้นที่เขตเทศบาลเมืองสระบุรีมีทหารถึง 4 ชุมชน จากกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพทหารมากแตกต่างจากกลุ่มอาชีพอื่น สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมั่นและความจงรักภักดีของสายงานทหารอย่างชัดเจน นอกจากนี้ พงษ์ทวี กาวี (2556) [12] ยังพบว่าปัจจัยด้านอายุของชาวไทยต่อการพูดภาษาอังกฤษตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ มีผลต่อทัศนคติ เนื่องจากกลุ่มอายุต่ำกว่า เป็นกลุ่มวัยที่ยังมีพลังงานในการสร้างสรรค์ เรียนรู้ และปรับตัวได้มากกว่ากลุ่มที่มีอายุมาก และสอดคล้องกับนักวิจัยหลาย ๆ คน ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ตลอดจนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อทัศนคติ พิษญ์ บุษย์บัณฑิต และวีระ

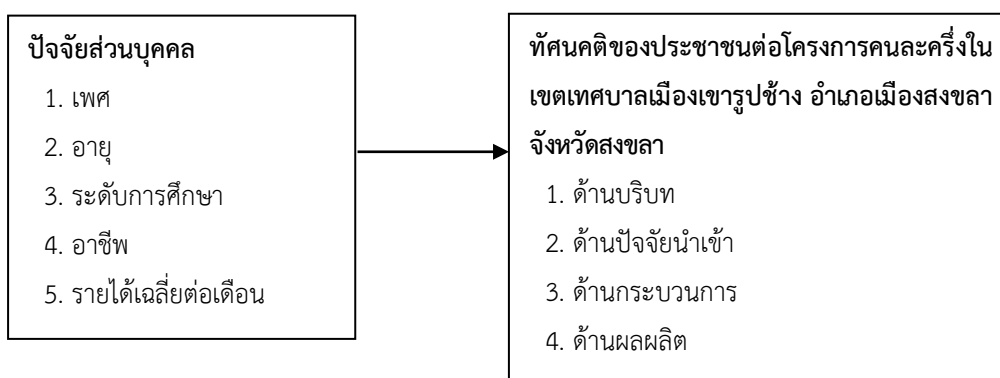
สมบูรณ์, 2563; พรทิพย์ อนันต์ชนมวงศ์, 2559; เสาวลักษณ์ แสนโรจน์, 2559; ศิริมา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา, 2556; ชูไบคะห์ หะยีมะ และคณะ, 2552; พลกฤต แสงอาวุธ, 2552; จิรวรรณ ศัพท์พันธุ์, 2552; กิตติภาพ พลภุชนันต์, 2551; ณรงค์ ชันแข็ง, 2551; ชีรพร ใจหนัก, 2550; พิชรินทร์ รื่นเจริญ, 2549; สุรัชย์ ศุภยคอมร, 2548; ชุตินาถ ธรรมทวีโรตม, 2548; สายฤดี วานิกากุล, 2545 และพวงเพชร เฉิดฉันทพิพัฒน์, 2541) [13-27]

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามาตรการของรัฐบาลที่มุ่งหวังเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยอยู่ภายใต้ชื่อของโครงการคนละครึ่งนั้นยังคงไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึงเท่าที่ควร อีกทั้งโครงการคนละครึ่งก็ยังคงเกิดช่องว่างในหลาย ๆ ด้าน จึงอาจส่งผลให้ทัศนคติของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการไม่ว่าจะอยู่ในสถานะประชาชนผู้ได้รับสิทธิ์หรือในสถานะร้านค้าผู้ร่วมโครงการนั้นแตกต่างกันออกไป ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง จากผลกระทบโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ว่ามีทัศนคติอย่างไรต่อโครงการที่ประชาชนกลุ่มดังกล่าวได้เข้าร่วมโครงการคนละครึ่ง โดยได้นำตัวแบบการประเมินผลตาม CIPP Model ของสตีฟเฟิลบีม (Danial . L. Stufflebeam) มาใช้เพื่อการประเมินผลคำตอบตามทัศนคติของประชาชนต่อการโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ในครั้งนี้ และคณะผู้วิจัยหวังว่าการศึกษานี้เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งนั้นจะเป็นแนวทางให้กับรัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของโครงการคนละครึ่ง เพื่อนำมาปรับปรุง พัฒนาขั้นตอน หรือกระบวนการในการดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและง่ายต่อการรับบริการในโครงการอื่น ๆ ที่จะมีขึ้นในครั้งต่อไป อีกทั้งรัฐบาลยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและเป็นแนวทางในการดำเนินการโครงการเยียวยาประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะมีขึ้นในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ประชาชนที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งโดยมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยเป็นประชากรที่มีฐานะเป็นบ้านตามภูมิลำเนาและประชากรแฝงซึ่งมีจำนวนมากและผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และมีค่าความ

คลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ($e = 0.05$) ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างกรณีไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน (Cochran, 1977 อ้างถึงในจักรกฤษณ์ สำราญใจ, 2544) [28] จึงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณ จำนวน 385 คน โดยใช้วิธีการแบบสุ่มแบบบังเอิญจากประชาชนที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิดในรูปแบบการตรวจรายการ (Check list) ในตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นคำถามแบบปลายปิด ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามต้องระบุตามความเป็นจริง ในตอนที่ 2 ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านบริบท 2) ด้านปัจจัยนำเข้า 3) ด้านกระบวนการ และ 4) ด้านผลผลิต มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (5 Rating Scale) โดยระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย และระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด รวมข้อคำถามทั้งสิ้น 20 ข้อ โดยข้อคำถามนั้นเป็นข้อคำถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว นั้นแสดงให้เห็นว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับประเด็นการวัด และแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เพื่อให้ผลของการวิจัยตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คณะผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสำหรับทดสอบสมมติฐานได้ใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติ One – way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป

ผลการวิจัย

การศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ได้ผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัด สงขลา ในภาพรวม

ทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่ง	ระดับทัศนคติ		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1) ด้านบริบท	3.46	0.83	ระดับมาก
2) ด้านปัจจัยนำเข้า	3.10	0.91	ระดับปานกลาง
3) ด้านกระบวนการ	3.04	0.89	ระดับปานกลาง
4) ด้านผลผลิต	3.12	0.93	ระดับปานกลาง
รวม	3.18	0.80	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 1 ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.18$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไป

หาน้อย พบว่า ทักษะคิดของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในด้านบริบทที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีทักษะคิดต่อโครงการอยู่ในระดับมาก (\bar{x} = 3.46, S.D. = 0.83) รองลงมาทักษะคิดของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในด้านผลผลิต อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 3.12, S.D. = 0.93) ทักษะคิดของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในด้านปัจจัยนำเข้า อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 3.10, S.D. = 0.91) และทักษะคิดของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีทักษะคิดต่อโครงการอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 3.04, S.D. = 0.89) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบระดับทักษะคิดของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ชาย	231	3.21	0.75	.85*	.04
หญิง	154	3.14	0.87		

*p<.05

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบระดับทักษะคิดของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เพศชาย มีระดับทักษะคิดต่อโครงการสูงกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีระดับทักษะคิดต่อโครงการอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{x} = 3.21, S.D. = 0.75) ในขณะที่เพศหญิงมีระดับทักษะคิดต่อโครงการอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน (\bar{x} = 3.14, S.D. = 0.87) เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน จะทำให้ระดับทักษะคิดของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบระดับทักษะคิดของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ

อายุ	N	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
18 – 27 ปี	316	3.18	0.81	0.43	0.83
28 – 37 ปี	57	3.17	0.75		
38 – 47 ปี	4	3.34	0.90		
48 – 57 ปี	4	3.44	0.82		
มากกว่า 57 ปี	7	3.15	0.99		

จากตารางที่ 3 ระดับทักษะคิดของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 48-57 ปี มีระดับทักษะคิดต่อโครงการสูงสุด (\bar{x} = 3.44, S.D. = 0.82) และประชาชนที่มีอายุมีอายุมากกว่า 57 ปี มีระดับทักษะคิดต่อโครงการต่ำสุด (\bar{x} = 3.15, S.D. = 0.99) เมื่อทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	N	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	194	3.19	0.81	1.0076	0.47
ปริญญาตรี	185	3.18	0.80		
สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.75	0.57		

จากตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับทัศนคติต่อโครงการสูงสุด ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.81) และประชาชนที่มีระดับมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับทัศนคติต่อโครงการต่ำสุด ($\bar{x} = 2.75$, S.D. = 0.57) เมื่อทำการเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	N	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
นักเรียน/นักศึกษา	215	3.17	0.82	3.0043	0.83
เกษตรกร	21	3.00	0.90		
พนักงานบริษัทเอกชน	32	3.24	0.77		
ค้าขาย	64	3.25	0.81		
รับจ้างทั่วไป	30	3.25	0.81		
ข้าราชการ/พนักงานราชการ	23	3.12	0.69		

จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพค้าขายและรับจ้างทั่วไป มีระดับทัศนคติต่อโครงการสูงสุดเท่ากัน ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.81) และประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีระดับทัศนคติต่อโครงการต่ำสุด ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.90) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	\bar{x}	S.D.	F	Sig.	เปรียบเทียบรายคู่
น้อยกว่า 5,001 บาท	217	3.26	0.82	2.370*	0.04	1) น้อยกว่า 5,001 บาท/ 5,001 – 10,000 บาท
5,001 – 10,000 บาท	100	3.06	0.76			
10,001 – 15,000 บาท	42	2.99	0.73			2) น้อยกว่า 5,001 บาท/ 10,001 – 15,000 บาท
15,001 – 20,000 บาท	12	3.62	0.96			

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	N	\bar{x}	S.D.	F	Sig.	เปรียบเทียบรายคู่
20,001 – 25,000 บาท	9	2.99	0.48			3) 5,001 – 10,000 บาท/
มากกว่า 25,000 บาท	5	2.99	0.93			15,001 – 20,000 บาท และ 4) 10,001 – 15,000 บาท/ 15,001 – 20,000 บาท

*p<.05

จากตารางที่ 6 การเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท มีระดับทัศนคติต่อโครงการสูงสุด (\bar{x} = 3.62, S.D. = 0.96) และประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท มีระดับทัศนคติต่อโครงการต่ำสุด (\bar{x} = 2.99, S.D. = 0.48) เมื่อการเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้างอำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้างอำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนโดยใช้สถิติการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของแทมฮาน (Tamhane’s T2) พบว่า คู่ที่แตกต่างกัน คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาทกับ 5,001 – 10,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,001 บาทกับ 10,001 – 15,000 บาท รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท กับ 15,001 – 20,000 บาท และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท กับ 15,001 – 20,000 บาท

อภิปรายผล และสรุปผล

1. ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากด้านบริบทของโครงการคนละครึ่ง ที่ประชาชนประสบปัญหาความยากจน และรายได้ไม่เพียงพอจ่ายค่าทางรัฐบาลจึงมีการกำหนดนโยบายในการดำเนินโครงการคนละครึ่ง ซึ่งประชาชนมองว่าโครงการไม่มีความเหมาะสมในการแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ในส่วนของด้านปัจจัยนำเข้าทางร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการคนละครึ่งเพียงพอกับความต้องการของประชาชน แต่ในด้านความพร้อมของอุปกรณ์ หรือเครื่องมือสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น เช่นเดียวกับ การศึกษาของณรงค์ ชันแข็ง (2551) [21] ได้ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการการแก้ไขปัญหาสังคม และความยากจนเชิงบูรณาการด้านที่ดินทำกิน (สย.1) อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับความเหมาะสมมาก ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการได้ผ่านการศึกษารวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์สังเคราะห์มาเป็นอย่างดีจากรัฐบาลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย กลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน ทั้งในระดับประเทศชุมชน และระดับบุคคลมีแผนการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ระบุผู้รับผิดชอบ มีการเชื่อมโยงและส่งผ่านการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน จึงทำให้โครงการดังกล่าวมีความเหมาะสม มีความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติ และเป็นนโยบายสำคัญของการพัฒนาประชาชน สอดคล้องกับวรุพหัททิพย์ สุทธิประเสริฐ และอรรค์ศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์ (2563) [11] ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา พ.ศ. 2562 : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี พบว่า ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการดำเนินการไม่สามารถแก้ไขปัญหาเร่งด่วนได้ตามเป้าหมายทั้งนี้เนื่องมาจากไม่มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงประชาชนเนื่องมาจากปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมและการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริหารของรัฐ

2. การเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 การเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน จะทำให้ทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะส่วนใหญ่เพศชายมักจะใช้เวลาในการตัดสินใจสั้น มีความอดทนน้อย และมักจะไม่วอมเสียเวลาไปกับการเปรียบเทียบสินค้า รวมทั้งมี

วัตถุประสงค์ในการตัดสินใจเลือกที่ชัดเจน โดยหากไม่พบสิ่งที่ต้องการได้ในเวลาที่ จำกัด ก็มักจะล้มเลิกการซื้อทันที เช่นเดียวกับการศึกษาของสุรชัย ศุภยาคม (2548) [24] พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน จะทำให้ทัศนคติของประชาชนต่อการปฏิบัติงานตามโครงการตำรวจชุมชนประจำตำบล: กรณีศึกษา ตำบลท่าวังทอง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้หญิงส่วนใหญ่ในต่างจังหวัดโดยเฉพาะในภาคเหนือเน้นนิยมเข้าไปทำงานทำในเมืองหรือในกรุงเทพฯเสียเป็นส่วนมากจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเป็นชายมากกว่าเป็นหญิง

2.2 การเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน จะทำให้ทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โครงการคนละครึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่ มีการประชาสัมพันธ์ การให้ข้อมูลข่าวสารกับประชาชนที่เข้าร่วมในทุกกลุ่มอายุ โดยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการจากแหล่งเดียวกัน และทำให้ได้ผลตอบรับที่ดี จึงทำให้การรับรู้ข่าวสารเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในทุกช่วงอายุที่เข้ารับบริการ ต่างก็ได้รับบริการในลักษณะที่เหมือนกัน เช่นเดียวกับการศึกษาของ (ชัยวัฒน์ สมบูรณ์ทรัพย์, 2548: กิตติภพ พฤษณันต์, 2551) [29, 20] พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน จะทำให้ทัศนคติของประชาชนต่อความปลอดภัยของโครงการท่องเที่ยวธรรมชาติจากแหล่งยานานา สหภาพพม่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโครงการท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นโครงการขนาดใหญ่มีการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสารกับบุคลากร รวมถึงการนำไปศึกษาดูงานโดยจะนำไปทุกช่วงอายุ เพราะประชาชนทุกช่วงอายุล้วนมีบทบาทสำคัญในสังคมชุมชนทั้งสิ้น

2.3 การเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่พบว่าประชาชนจะมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับใด ก็สามารถเข้าร่วม และรับประโยชน์จากโครงการคนละครึ่งได้ ซึ่งประชาชนสามารถเข้าถึงโครงการได้ในทุกระดับการศึกษา และสามารถเข้าถึงการเยียวยาที่ได้เป็นจำนวนเงินที่เท่ากันทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรวรรณ ศัพท์พันธ์ุ (2552) [19] พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติของการประเมินโครงการตามยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขของประชาชนตำบลดงบัง และตำบลหัวดง อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัตถุประสงค์ของโครงการตรงกับความต้องการในทุกระดับการศึกษา มีความเหมาะสมกับความต้องการของชุมชน และมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน

2.4 การเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนทุกอาชีพที่เข้ากับเงื่อนไขของโครงการก็สามารถเข้าร่วมโครงการคนละครึ่งได้เช่นเดียวกัน อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงการเยียวยา และได้รับจำนวนเงินที่เท่ากันทั้งหมด อีกทั้งยังมีวิถีในการดำเนินการเข้าร่วมโครงการที่เหมือนกัน เช่นเดียวกับสุรชัย ศุภยาคม (2548) [24] พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะทำให้ทัศนคติของประชาชนต่อการปฏิบัติงานตามโครงการตำรวจชุมชนประจำตำบล: กรณีศึกษา ตำบลท่าวังทอง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในท้องถิ่นนั้นมีระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำจึงอาจทำให้ไม่สามารถหางาน หรืออาชีพอื่นมากนัก แต่ถึงอย่างไรก็ตามจากผลการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติของประชาชนต่อการประเมินโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ไม่แตกต่าง ก็ยังสอดคล้องกับนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ซึ่งมีผลการศึกษาเช่นเดียวกัน ดังการศึกษาของจิรวรรณ ศัพท์พันธ์ุ (2552) [19] พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติของการประเมินโครงการตามยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขของประชาชนตำบลดงบัง และตำบลหัวดง อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละอาชีพมีการรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการตามยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขที่เท่ากัน มีความเข้าใจ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำได้ไม่ทั่วถึง ซึ่งมีส่วนทำให้มีความคิดเห็นในการประเมินบางปัจจัยไม่แตกต่างกัน

2.5 การเปรียบเทียบระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนที่มีรายได้น้อยมีความต้องการที่จะให้รัฐบาลเข้ามาให้การช่วยเหลือมากกว่าผู้ที่มีรายได้มาก รวมถึงผู้ที่มีรายได้น้อยในบางส่วนไม่ได้มีอุปกรณ์ และเครื่องมือสื่อสารที่พร้อมใช้งาน แต่ผู้ที่มีรายได้มากจะมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์ และเครื่องมือสื่อสารมากกว่า เช่นเดียวกับบรรพหัตถิพย์ สุทธิประเสริฐ และอำรงค์ศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์ (2563) [11] พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน จะทำให้ระดับทัศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา พ.ศ. 2562 : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ต่อเดือนประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-25,000 บาท มีความคิดเห็นแตกต่างประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท และ 10,001-15,000 บาท และ 15,001- 20,000 บาท และตั้งแต่ 25,000 บาทขึ้นไป โดยผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า เป็นผู้ที่ต้องการให้รัฐบาลช่วยในการแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือมากกว่าผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านบริบท รัฐบาลควรปรับปรุงลักษณะของโครงการให้สามารถเข้าถึงประชาชนในทุกกลุ่ม เพื่อให้โครงการเกิดประโยชน์แก่ประชาชน และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนชนสูงสุด

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า รัฐบาลควรปรับเปลี่ยนวิธีการใช้สิทธิของโครงการคนละครึ่ง อาจจะเป็นการใช้บัตรประชาชนแทนการใช้แอปพลิเคชันสำหรับผู้สูงอายุ และผู้ที่ไม่มียุโรปกรณ์ หรือเครื่องมือในการเข้าร่วมโครงการ

1.3 ด้านกระบวนการ รัฐบาลควรปรับปรุงวิธีการลงทะเบียนให้เกิดความสะดวกแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น โดยการลดขั้นตอนในการลงทะเบียน การเพิ่มช่องทางในการใช้สิทธิ เช่น การใช้สิทธิผ่านบัตรประจำตัวประชาชน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและดำเนินการได้ง่ายขึ้น

1.4 ด้านผลผลิต ภาครัฐและภาคประชาชนจะต้องร่วมมือกันในทุกภาคส่วน เพื่อการแก้ปัญหาด้านเศรษฐกิจที่ตรงจุดกับความต้องการของประชาชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนคติของประชาชนต่อโครงการคนละครึ่งในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเพียงอย่างเดียว หากต้องการที่จะได้เนื้อหาที่มีความชัดเจนและมีความถูกต้องของข้อมูลมากยิ่งขึ้น อาจนำวิธีเชิงคุณภาพเข้ามาใช้ในการวิจัยด้วย เช่น การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการทำวิจัยในครั้งต่อไปอาจจะศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น 1) ควรขยายพื้นที่ในการศึกษาเพิ่มขึ้น ว่าประชาชนมีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ หรือ 2) ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะติดตามผลภายหลังสิ้นสุดโครงการเป็นระยะ เพื่อให้ทราบว่าโครงการคนละครึ่งสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางด้านเศรษฐกิจแก่ประชาชนได้มากน้อยเพียงใด เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และจะทำให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถนำไปอธิบายได้กว้างขวางขึ้น อีกทั้งทางเทศบาลเมืองเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา สามารถที่จะนำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ประโยชน์สำหรับพัฒนาการให้บริหารประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (4 สิงหาคม 2564). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). สืบค้นจาก <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/>.
- [2] ธนาคารแห่งประเทศไทย. (16 สิงหาคม 2564). สถานการณ์การระบาดของ COVID-19 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจต่อภาคธุรกิจและประชาชนในวงกว้าง. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/th/our-roles/special-measures/covid-19.html>.

- [3] รัฐบาลไทย. (16 สิงหาคม 2564). โครงการคนละครึ่ง | National Assembly Library of Thailand. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/th/our-roles/special-measures/covid-19.html>.
- [4] คนละครึ่ง. (10 สิงหาคม 2564). แฉลงข่าวกระทรวงการคลังโครงการคนละครึ่ง. สืบค้นจาก <https://www.xn--42caj4e6bk1f5b1j.com/announcement>.
- [5] จังหวัดสงขลา. (10 สิงหาคม 2564). ติดตามสถานการณ์และมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19. สืบค้นจาก <https://www.songkhla.go.th/news/detail/6957/data.html>.
- [6] เทศบาลเมืองเขารูปช้าง. (10 สิงหาคม 2564). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองเขารูปช้าง. สืบค้นจาก https://www.krc.go.th/download_template/?cid=3.
- [7] สยามรัฐ ออนไลน์. (4 สิงหาคม 2564). คลังเปิด "คนละครึ่ง". สืบค้นจาก <https://siamrath.co.th/n/281079>.
- [8] ปานวาด พิษเคียน, “โครงการ “คนละครึ่ง” ในห้วงการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19,” วารสารทหารพัฒนา, ปีที่ 45, ฉบับที่ 1, หน้า 37-43, 2564.
- [9] สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง. (4 สิงหาคม 2564). ชี้แจงประเด็น : ข้อวิจารณ์โครงการคนละครึ่ง. สืบค้นจาก <https://www.fpo.go.th/main/>
- [10] กรณ์ จาติกวณิช. (4 สิงหาคม 2564). กรณ์ ชี้จุดบอด “คนละครึ่ง” คนจนเข้าไม่ถึงสิทธิ์-ร้านค้าหมุนเงินไม่ทัน. สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/politics/news-563316>
- [11] วรุพหิทธิพิศ สุทธิประเสริฐ และอรรังศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์, “ทัศนคติของประชาชนต่อการดำเนินงานตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์จันทร์โอชา พ.ศ. 2562: กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองสระบุรีจังหวัดสระบุรี,” ปริญญารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง, มหาวิทยาลัยรังสิต, 2563.
- [12] พงษ์ทวี กาวี, “ทัศนคติของครูไทยต่อการพูดภาษาอังกฤษตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ,” ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2556.
- [13] พิษณุ บุญยบัณฑิต และวีระ สมบูรณ์, “ทัศนคติของคนกรุงเทพมหานครที่มีต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์จันทร์โอชา พ.ศ. 2557-2562: กรณีศึกษานโยบายด้านระบบขนส่งมวลชนทางราง,” การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 5 (2120), กรุงเทพฯ, มหาวิทยาลัยรังสิต, 2563.
- [14] พรทิพย์ อนันต์ชนมวังศ์, “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อโครงการออกหน่วยเทศบาลเคลื่อนที่ กรณีศึกษา เทศบาลเมืองรังสิต,” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย, 2559.
- [15] เสาวลักษณ์ แสนโรจน์, “ประเมินโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนระดับหมู่บ้าน จังหวัดปัตตานี,” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2559.
- [16] ศิริมา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา, “การประเมินผลโครงการกรุงเทพมหานครเมืองน่าอยู่ของเขตบางกอกน้อยกรุงเทพมหานคร,” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย, 2556.
- [17] ชูไบค๊ะห์ ะฮะยีมะ และคณะ, “ทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา มหาวิทยาลัยนครราชสีมาขรินทร์ ต่อนโยบายขับเคลื่อนสู่เปิดไฟใส่มหาขณะขับเคลื่อนจักรยานยนต์,” Princess of Naradhiras University Journal, ปีที่ 1, ฉบับที่ 3, หน้า 118-127, 2552.
- [18] พลกฤต แสงอาวุธ, “การประเมินผลนโยบายการป้องกันอุบัติเหตุจราจร ในเขตภาคใต้,” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- [19] จิรวรรณ ศัพท์พันธุ์, “การประเมินโครงการตามยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขของประชาชนตำบลดงบังและตำบลหัวดง อำเภอนาดูน จังหวัดมหาสารคาม,” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- [20] กิตติภพ พุกษนนต, “ทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าต่อโครงการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของรัฐ อำเภอมือง จังหวัดพังงา,” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2551.

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
96 หมู่ 2 ตำบลประตูชัย
อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
13000

arucon@aru.ac.th
www.aru.ac.th/arucon

0-3527-6577 , 0-3532-2082

